

L'AGUS I ELS MONSTRES

ATLÀNTIDA

**JAUME COPONS &
LILIANA FORTUNY**

COMBEL

1

ORDRE I DESORDRE

Feia dies que els monstres en parlaven i, finalment, una tarda van decidir que havia arribat el moment. Al llarg dels anys havien anat omplint l'Emmo de tota mena de coses: llibres, documents, objectes..., i havia arribat l'hora de posar-hi ordre.

No entenc com hi cap,
tot això, dins l'Emmo.

Hi ha tantes coses
que no s'entenen...

Ordre, ordre!
Organitzem-nos!!!

Estava a punt de fer
un pet com un aglà!

Tranquil, ja no et
queda res a dins.

Si entra la meva mare
i veu aquest desordre...

Tranquil, que els
teus pares han
anat a comprar.

Tothom va col·laborar a ordenar tot el que va sortir de l'Emmo però, tot d'una, el Sr. Flat es va començar a posar nerviós. Ni tan sols va voler fer un cop d'ull a la bossa dels llibres que jo havia portat de la biblioteca.

Què li passa,
al Sr. Flat?

Em sembla que està
buscant alguna cosa.

No t'atabalis, Flat.
Segur que sortirà!

Sí, home, sí... Amb tot
aquest desordre!

BuF. No vull ni
pensar que...

Mentre en Brex, en Driflocks, la Pintaca i tota la resta ajudaven el Sr. Flat, en Ziro ens va explicar què estaven buscant.

En Ziro ens va fer buscar «exlibris» a Google i en un no res vam saber que un exlibris era una mena de segell amb què es marca-ven els llibres d'una biblioteca.

És com una marca,
com un segell...

Si marques els teus llibres amb
el teu exlibris, deixes clar que
pertanyen a la teva biblioteca.

Hi ha gent que hi marca
la portadella, una pàgina
qualsevol o la darrera
pàgina... Va a gustos!

A internet vam trobar alguns exlibris famosos d'escriptors, actors, polítics, científics... N'hi havia de molt bonics.

El meu preferit és el de Jack London, l'autor de *La crida salvatge*.

JACK LONDON

Charles Chaplin

A mi m'agrada molt el de Charles Chaplin!

A mi el de la Greta Garbo!

EX-LIBRIS

Quin tros d'actriu, la Garbo!

Mentre vam estar mirant exlibris amb en Ziro, el Sr. Flat es va acabar de posar nerviós del tot. Mai l'havíem vist tan nerviós.

Quin desastre!
Quin desastre!
Quin desastre!

No n'hi ha
per a tant...

Fa anys que havia
d'haver ordenat el
meu interior!

No és culpa
de ningú.

Tornem-lo
a buscar:

Si voleu, us
ajudem!

A la Lúdia i a mi els nervis del Sr. Flat ens van semblar una mica exagerats. Ja enteníem que li fes ràbia haver perdut el seu exlibris, però pensàvem que en podia aconseguir un altre.

I si el Sr. Flat encarregués un exlibris nou, què?

Bé, és que l'exlibris d'en Flat és molt especial...

Sense l'exlibris d'en Flat, les coses es poden complicar molt.

Però per què?

Ja sabíem que les coses que ens havien passat fins llavors, i les que passaven al *Llibre dels monstres*, no tenien res a veure amb la realitat, però el que ens va explicar en Ziro era difícil d'entendre.

La biblioteca d'en Flat era la gran biblioteca del *Llibre dels monstres*...

Però la tenia a l'exterior?

La tenia a tot arreu!

Què vol dir que la tenia a tot arreu?

La veritat és que no és fàcil d'entendre!

En Ziro ens va explicar una cosa increïble que s'escapava a qual-sevol tipus de lògica. I, en aquest punt, vam entendre la importància de l'exlibris del Sr. Flat.

En realitat en Flat sempre portava la seva biblioteca al damunt...

Allà on picava amb el seu exlibris, apareixia la biblioteca. Pam!

Tant era el lloc, tant era l'hora... Pam!

Enteneu ara per què l'exlibris d'en Flat és tan important?

Sense exlibris no hi ha biblioteca!

Perquè ho acabin d'entendre, hauríem d'anar a l'escola.

Mentre els monstres continuaven buscant l'exlibris, vam anar a l'escola amb en Hole i en Ziro. Gràcies al forat que va fer en Hole, ens hi vam plantar en un no res. Allà en Ziro em va fer agafar el primer llibre que jo havia llegit amb el Sr. Flat. Me'n recordava perfectament: *L'illa del tresor!*

En Ziro i en Hole ens van explicar que la biblioteca del Sr. Flat s'alimentava de llibres de tot el món. Quan el Sr. Flat marcava un llibre amb el seu exlibris, aquell exemplar apareixia reduplicat a la seva biblioteca.

Ens esteu dient que el Sr. Flat ha marcat amb el seu exlibris tots els llibres que hem llegit?

Ha marcat els llibres que hem llegit i molts d'altres!

Exacte! I la marca de l'exlibris només és visible si la mira un monstre!

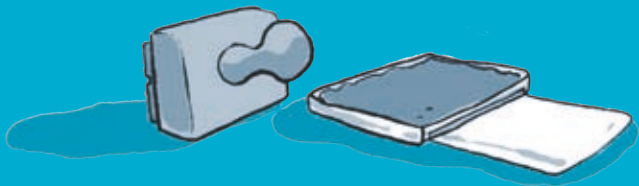
És literalment in-cre-ï-ble!

Ara enteníem els nervis del Sr. Flat. Sense el seu exlibris, mai més arribaria cap altre llibre al *Llibre dels monstres*. Es quedarien sense biblioteca!

2

RECORDANT

Quan vam tornar a casa, els monstres acabaven de repassar per enèsima vegada les coses que havien tret de l'Emmo. Estaven desfets, perquè no havien aconseguit trobar l'exlibris. Més o menys tothom se sentia culpable.

Potser ningú
en té la culpa.

Potser...

No sé què dir.
Estan fets pols...

La situació era patètica. Ni riures ni jocs ni llegir ni parlar... Però, de cop, la Lúdia va recordar quina havia estat la darrera vegada que havíem tret un munt de coses de dins de l'Emmo!

Ja ho tinc!
Recordeu quan
vam ser al Museu
de la Ciència?

Vam buidar l'Emmo
per treure el material
d'en Max Bel.

Potser l'exlibris
es va quedar al
museu!

Té una memòria
prodigiosa,
aquesta nena.

Quin cap que té
aquesta cria!

Cal anar
immediatament
al Museu de la
Ciència!

Tan aviat com van obrir les portes del museu ens hi vam plantar amb l'esperança de trobar l'exlibris del Sr. Flat. Era probable que l'haguessin trobat i els del museu l'haguessin desat.

Ens va sobtar que aquella senyora tan amable ens digués que no ens podia donar l'exlibris però, desgraciadament, de seguida vam entendre què havia passat.

Ens en vam anar directament cap al parc. Evidentment, el des-ànim era general. I, amb tot, vam estar de sort. Vam trobar en Nap que havia sortit a llençar la brossa i la Lídia i jo vam anar a parlar amb ell.

Nap, mai et demanem res... Però què en saps, de l'exlibris del Sr. Flat?

Si no fos molt important, no t'ho preguntàriem, Nap.

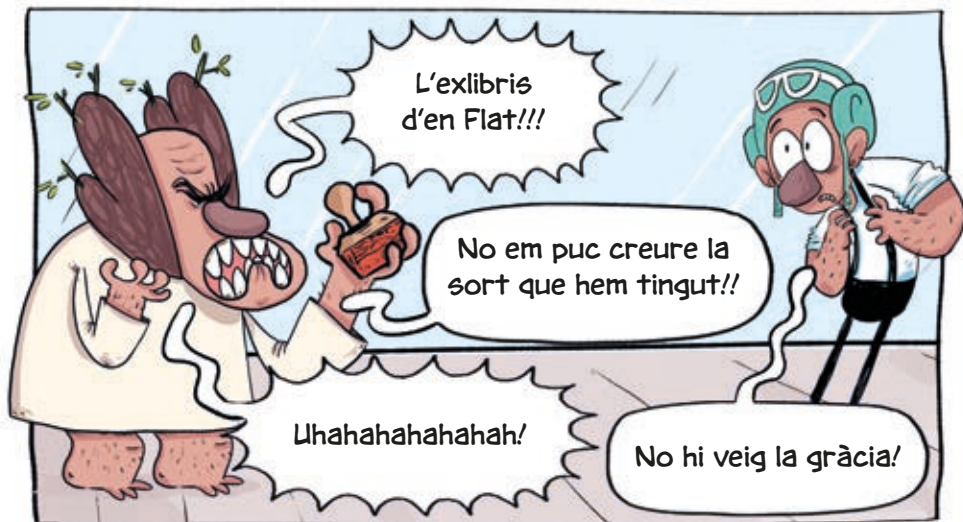
És una història curta i trista... No crec que us agradi.

Tant ens era que la història d'en Nap fos llarga, curta, trista o alegre. Volíem que ens l'expliqués. I això és el que va fer.

EL QUE VA PASSAR AMB L'EXLIBRIS DEL SR. FLAT SEGONS EN NAP

Al museu ja no hi havia cap robot però, de cop, el Doctor va trobar un objecte a terra que el va fer molt feliç.

Jo no acabava d'entendre per què s'havia posat tan content, el Doctor, però ell mateix ho va explicar.

Ja es veia a venir que el Dr. Brot faria alguna barbaritat amb l'exlibris, però no em pensava que la fes tan ràpid ni que fos tan bèstia.

Quan vam obrir la capsa que ens va donar en Nap i els monstres van veure l'estat en què havia quedat l'exlibris del Sr. Flat, ja vam veure que la cosa estava realment malament.

Aleshores, tot d'una, en Ziro va parlar. La Lídia i jo no vam entendre res, però estava clar que els monstres sabien de què anava la cosa.

Ja sé que a tots us ha passat pel cap i no dieu res per prudència...

... Però ha arribat el moment d'enfrontar-nos al problema!

Només hi ha una solució: cal anar a l'Atlàntida!

Ziro, això és més seriós que no sembla!!!

Estan parlant de l'Atlàntida?

Em sembla que sí.

Sí, parlem de l'Atlàntida, però no és ben bé el que us penseu.

A partir d'aquell moment, els monstres es van posar a treballar de valent i van començar a remenar mapes, plànols i documents. En Hole, en Brex, l'Emmo i la Pintaca, com aquell que surt de casa per anar a comprar cent grams de pernil dolç, van dir que se n'anaven a buscar un submarí.

